

Onoare și recunoaștere după cea mai adâncă smerire

Filipeni 2.9-11

Willem Johannes Ouweneel

© Heijkoop-Verlag, Online începând de la: 07.10.2018, Actualizat: 07.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Filipeni 2.9-11

Filipeni 2.9-11: De aceea și Dumnezeu L-a înălțat foarte sus și l-a dat Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domn.

Acesta a fost sfârșitul drumului Domnului Isus, dar nu sfârșitul. Crezi tu că Dumnezeu putea să-L lase acolo, în locul cel mai de jos, unde Domnul Isus Însuși a trebuit să spună: »M-ai adus în țărâna morții« (Psalmul 22.15)? Crezi tu că Dumnezeu putea să-L lase în mormânt, după ce El a stat acolo trei zile? Imposibil! Nu ar fi zis Dumnezeu prin aceasta că Domnul Isus a meritat crucea și moartea, și că lucrarea Sa pe cruce a fost insuficientă? Dacă Dumnezeu a fost drept – și Dumnezeu este drept -, atunci ar fi trebuit să-Și arate dreptatea, înviindu-L pe Domnul Isus dintre cei morți, și El a făcut aceasta. »De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespuse de mult (da, cine se coboară, acela va fi înălțat!) și l-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume« (Filipeni 2.9). Numele este în Scriptură expresia ființei unei persoane. Dumnezeu a exprimat în Numele pe care l-a dat lui Hristos, ce a găsit în El și prin aceasta l-a dat totodată autoritate peste toate. Acest Om, care a fost acolo în cele mai adânci adâncimi, înconjurat de lumea vrăjmașă, de un popor fără Dumnezeu, de satana și îngerii lui, care credeau că vor avea victorie asupra Lui, acest Om este înălțat peste toate. Înălțat peste lume și peste popoarele care l-au pironit pe cruce; înălțat peste satana, căci acum stăpânitorul lumii a fost aruncat afară (Ioan 12.31); înălțat peste ceruri și peste pământ, peste toate ființele create. De ce? Pentru că S-a coborât atât de mult, Dumnezeu L-a înălțat nespuse de mult. Chiar și aici este o învățătură practică pentru noi. Dacă este în noi acest fel de a gândi, atunci noi nu vom suferi numai cu El, ci vom fi și proslăviți împreună cu El (Romani 8.17). Dacă vom persevera, atunci vom stăpâni împreună cu El (2 Timotei 2.12). Dar mai întâi vine răbdarea și suferința; Scriptura este foarte clară în privința aceasta. Cu cât este mai mult în noi acest fel de a gândi, care a fost și în El, cu cât am cunoscut mai mult locul de coborâre, cu atât mai mult vom cunoaște locul de înălțare împreună cu Domnul Isus.

El, Cel care a cunoscut cele mai mari adâncimi, a fost înălțat pe cele mai înalte înălțimi. Dumnezeu l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume, pentru ca în Numele *Isus* să se plece orice genunchi. Numele Isus este numele Omului disprețuit, înjosit, de pe pământ. Aici nu stă: *Hristos* (acesta este titlul pe care Dumnezeu l-a dat ca Împăratul uns peste Sion; Psalmul 2.6), ci: *Isus*. Și totuși: acest Nume de înjosire este totodată un nume care exprimă dumnezeirea Lui sublimă. Înainte ca Domnul Isus să se nască, îngerul a zis lui Iosif: »Să-l pui Numele Isus; pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale« (Matei 1.21). El va mântui pe poporul *Lui*, acesta este poporul lui Iehova. Isus înseamnă: Iehova este Mântuitorul (sau, Salvatorul). Iehova Însuși a venit la poporul Său: »Dumnezeu cu noi«, Emanuel (Isaia 7.14). Dumnezeu a venit la poporul Său, ca să-l mântuiască de păcatele lui. Iehova, Mântuitorul poporului Său, a luat loc în mijlocul poporului ca Isus din Nazaret cel înjosit și disprețuit. Însă în același Nume Isus se va pleca orice genunchi. Genunchii se vor pleca înaintea Lui nu numai pentru că El este Hristosul, oricât de adevărat este aceasta, adică pentru că El a fost uns de Dumnezeu ca Împărat peste Sion (Psalmul 2.6). Genunchii se vor pleca înaintea Lui și din cauza a ceea ce a fost El ca Isus, ca Om înjosit, al cărui fel de a gândi a fost așa de desăvârșit, că în cele din urmă a mers la moarte pe cruce. Acesta a fost Isus. În

acest Nume, care spune totodată că El este Dumnezeu (căci dacă nu ar fi fost Dumnezeu, nu ar fi putut să se coboare atât de mult), se vor pleca toți genunchii. Cât de minunate sunt cuvintele prorocului Isaia în acest context. În Isaia 42.8 Dumnezeu spune poporului Său: »Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea nu o voi da altuia« (compară Isaia 48.11). Însă aici ce contradicție aparentă! Aici Dumnezeu dă onoarea lui unui »altuia«. Aici este Dumnezeu, Cel care se numește pe Sine Însuși Mântuitorul cel veșnic (Isaia 43.11), și El dă slava lui Aceluia care se numește »Domnul este Mântuitorul«, adică Isus. Cum poate să aibă loc aceasta? Căci acest Isus din Nazaret, pe care noi L-am desconsiderat, căci El nu avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile (Isaia 53.2,3), este Dumnezeu Însuși: Dumnezeu descoperit în carne (1 Timotei 3.16). Dumnezeu cu noi. În Isaia 45.21–23 Dumnezeu spune: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, singurul Dumnezeu care există. Vedem aici un Om, înălțat de Dumnezeu și proslăvit peste toate lucrurile, pentru care Dumnezeu cere tuturor oamenilor, tuturor îngerilor, diavolului și demonilor lui ca să-și plece genunchii înaintea Lui. Cum este posibil așa ceva? Pentru că acest Om este Însuși Dumnezeu, Dumnezeu Fiul, care este în sânul Tatălui, și totodată – ce taină mare! - ca Om a fost proslăvit de Trinitate peste toată creațiunea.

El va primi onoarea de la cei ce sunt în ceruri, aceștia sunt cei credincioși, care acum sunt în Paradis, și îngerii care înconjoară tronul lui Dumnezeu. Toți Îi aduc închinare, Celui înălțat de Dumnezeu, și o vor face în veșnicie. Și toți care sunt pe pământ își vor pleca genunchii. Probabil în această sală este un necredincios care zice: cât de mult exagerați voi cu privire la Unul care a murit acum două mii de ani! Însă îți spun: tu îți vei pleca genunchii înaintea lui Isus din Nazaret! Dacă în seara aceasta te vei întoarce la Dumnezeu și vei primi pe Domnul Isus ca Mântuitor al tău, atunci vei putea de bună voie să-ți pleci genunchii înaintea Lui. Dacă nu vei face aceasta, va veni un timp când *va trebui* să-ți pleci genunchii înaintea Lui. Dacă vei trăi momentul când Domnul Isus va reveni, atunci îți vei pleca genunchii aici pe pământ înaintea Lui. Atunci dușmanii Domnului vor părăsi castelele lor și vor cădea tremurând înaintea Lui (Mica 7.17). Vor veni străinii și linguşindu-se l se vor supune (Psalmul 18.44,45; 66.3; 81.15). Cu linguşeală, da, dar vor fi constrânși să îngenunche înaintea Lui, chiar și împărații (Psalmul 72.10,11). În al treilea rând este vorba aici de cei ce sunt sub pământ; textual se spune aici: subpământeni, aceștia sunt locuitorii din împărăția morților. Sutele de oameni care intră acum nemântuiți în veșnicie, vor fi în locul de plâns și scrâșnirea dinților. Va veni un timp când și ei își vor pleca genunchii, când vor deschide ochii la învierea celor nedrepti. Atunci vor sta înaintea marelui tron alb. Și pe cine vor vedea ei șezând acolo? Pe Isus din Nazaret! Căci toată judeca l-a fost dată de Tatăl (Ioan 5.22,27; Faptele apostolilor 17.31). Vor vedea șezând acolo pe Isus din Nazaret cel disprețuit, și în numele Acestui Isus vor trebui să-și plece genunchii. Vrei să aparții acestor oameni, tu, suflete nemântuit, care în această seară ești aici? Nu vrei ca acum să-ți pleci genunchii înaintea lui Dumnezeu și să-ți mărturisești păcatele și să spui că și tu ai nevoie de acest Isus, de acest Isus cel disprețuit, ca să devii mântuit? Atunci îți vei pleca de bună voie genunchii înaintea Lui și vei mulțumi Aceluia care este cel mai de preț pentru noi, și Căruia noi am fost cel mai de preț.

Însă noi ne vom pleca genunchii înaintea Lui nu numai pentru că El este Dumnezeu, nu numai pentru că este Iehova, Mântuitorul și Judecătorul, ci aici este și acest al doilea gând (Filipeni 2.11): Dumnezeu vrea ca orice limbă să mărturisească odată că Isus Hristos este *Domnul*. Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos, spune Petru poporului în Faptele apostolilor 2.36. Domn

și Hristos. Aceasta nu este »Domn« cu sensul de Iehova, căci Isus nu a fost făcut Iehova. El este din veșnicie Iehova. Dar El ca Om a fost făcut de Dumnezeu Domn peste toate lucrurile. Toate lucrurile care sunt în cer și pe pământ au fost puse sub picioarele Lui. Aceasta este hotărârea lui Dumnezeu (Efeseni 1.9,10). Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos (Faptele apostolilor 2.36). Nu numai înaintea lui Dumnezeu Fiul, ci și înaintea omului Isus Hristos se va pleca orice genunchi și orice limbă va trebui să mărturisească că El este Domnul. Dacă ești un credincios, atunci poți deja acum în fiecare zi să-L mărturisești ca Domn al tău și să mergi pe drumul tău împreună cu El. Dacă ești încă un necredincios, atunci va veni un timp când limba ta va trebui să mărturisească că El este Domnul, Domn peste toate lucrurile, și Domn peste tine. Atunci Dumnezeu, Tatăl, va ajunge cu tine la ținta Sa și Își va primi onoarea de la tine, tu, cel care acum nu vrei să dai onoare lui Dumnezeu. Dumnezeu va fi totdeauna proslăvit în om, dacă nu prin mântuire, atunci prin judecată (compară cu Romani 3.4,5).

Tradus de la: [Ehre und Anerkennung nach tiefster Erniedrigung](#)

Din *Christus unser Leben. Die Briefe an die Philipper und Kolosser*, pag. 48-52
Heijkoop-Verlag

Traducere: Ion Simionescu